

Helena Jabłońska, *Dziennik z obleżonego Przemyśla (1914–1915)*, wstęp, przypisy i opracowanie Stanisław Stępień, Przemyśl 2017 s. 23 s. 9

Daniel baron von Salis-Soglio (1826–1919) – pochodził z arystokratycznej rodziny szwajcarskiej z miasta Chur. W 1845 ukończył wiedeńską Akademię Inżynierską i wstąpił do służby austriackiej, gdzie szybko awansował w hierarchii wojskowej. Brał udział w kampanii włoskiej (1848–1849) oraz duńskiej (1864), pełniąc funkcję osobistego adiutanta Generalnego Inspektora Inżynierii arcyksięcia Leopolda Habsburga. W 1864 został dyrektorem Inżynierii Fortecznej w Grazu, a w 1871 takie samo stanowisko objął w Przemyślu, przyczyniając się walcnie do rozbudowy twierdzy. Zajmował się nią także jako szef Dyrekcji Inżynierii Fortecznej Galicji mającej swą siedzibę we Lwowie. W 1874 awansował na stopień Generalmajora, a w 1879 Fedlmarschalleutnanta. Od 1876 był ponadto prezydentem Wojskowego Komitetu Technicznego i Administracyjnego w Wiedniu. Ukoronowaniem jego kariery był awans w 1880 na Generalnego Inspektora Inżynierii. Na emeryturę przeszedł w r. 1892.